

11 / Panis Angelicus

säv. Tyni, san. Kalliokoski/Norrena, sov. Tyni/Kalliokoski

Vanhan koulun ohi poljen, pyörän päältä tyhjän kaljapullon heitän ojaan.
Tanssilavan pihaan kuljen, kylän miehet siellä seinään nojaa.
Valssi alkaa heti huomaa tytön kauniin, se on varmaan suomenruotsalainen.
Tuosta voisın ottaa armaan - oma kukkamekkokaunokainen.

Rikkaan perheen tyttö varmaan, hevostallilla vain lahjaponiasi harjaat.
Ruskettuneen isäs harmaapäisen luottokortin käyttöösi saat.
Kuinka voisi maalaispoika, joka luonteeltaan on hailakka ja vaatimaton,
hurmata tuon neidon, joka rapujuhlista saa nautinnon?

Tanssimaan sut jos hakisin kangistuisin kuitenkin.
Kielimuriin kompastuisin, kangerrellen sanoisin:
”Tåget från Helsingfors avgår från spår till Tammerfors.
Damen och herrar, öppnas här, tyvärr, men pappa betalar”.

Tanssilaji vaihtuu sambaan, eessäin keinuu lanteet, kenties Välimeren naisen.
Vaikka oon kuin kikki lampaan, emännäksi tahtoisin tuollaisen.
Kuinka voisi maalaispoika, joka luonteeltaan on hailakka ja vaatimaton,
hurmata tuon neidon, kuinka kesyttää tuon kuumen latinon?
”Panis angelicus in dona eis dominus.
O res mirabilis gratia plena filius patris”.

Humpan alkaessa näen tytön, se on tuosta aivan meidän naapurista.
Kielemme on yhteinen ja emännäksi oisi kai ainesta.
Eipä riitä maalaisnainen, joka luonteeltaan on hailakka ja vaatimaton.
Kun on naistenmiehen maine, rima korkeemmalla aina ollut on.